

На, сто видишь ли, любезный ми приятелю! когда са нахало, да са превративать и когда са' са превратили въ Българскихъ Епархіяхъ владыкъ изъ роденныхъ Българъ. Облуге природные влкъ Архипастыре и ваши еднородни безъ всякаго здрѣтннхъ съвѣсти влзвять намъ Българимъ, ѹи нмѣ инкогда не смѣ нмѣли не тѣмко Патрїархы, нѣ ин владыкъ изъ своего народа! . . .

Сега да са обрїемѣ и да видемѣ отъ коюго вѣремѣ нахлѣжъ Българѣ-ти да просятъ отъ Цариградскаго Вселенскаго Патрїарха не особитаго своего Българскаго Патрїарха, а владыкъ и чунтель изъ своего Българскаго народа.

Еднородни ми Българѣ малю вѣремѣ са водихъ въ слѣдъ скрѣтннхъ-тѣ Патрїаршескѣ Цариградскѣ политикѣ, сирѣчь отъ нахала на сегашно столѣтнѣ до 1830 годннхъ, они въ продлѣженн на тридесѣтъ годннхъ въ многыхъ мѣстѣхъ замѣтннхъ, здрѣ Грѣци гы чужѣ на чужднн нмѣ Грѣцкнй языкъ, не за да бѣдѣтъ просвѣтѣнн и образованн, нѣ за да гы доведѣтъ до тѣхъ стѣннн, цюто да са срдмѣвать и отъ народнаго си Българскаго нмѣнѣ, и това на-истнннхъ ие' было и до сега иѣще кой-гдѣ го нмѣ' ѹ иѣкойхъ Грѣкомланскыхъ Българъ. Такожде и мнозина изъ Българъ иѣсно прнмѣтлѣвѣжъ (бѣлѣжѣжѣ), здрѣо денъ отъ днѣ оскѣнь чунлнцѣ и самы-ты Црѣкви са огрѣвавѣжъ: народъ ходитъ въ црѣкви, слѣша' божественѣ слѣжѣжъ нѣ иѣщо не разѣнрѣтъ, излнзѣтъ изъ Црѣквѣжъ влкъ и дошелѣ, и иѣще при телѣ съ иѣкою новокѣ скрѣбннжъ, здрѣо не слѣша' на природѣнъ си языкъ свѣщенѣ слова и почѣннн. Снромланскнй Българѣнѣ срѣчатъ своего Архипастыря, искѣтъ благословѣннѣ и чѣтѣшеннѣ, и ако нмѣтъ и иѣщо тѣжко на дѣшѣ, искѣтъ да мѣ са пооплауетъ, нѣ видѣтъ въ своемѣ Архипастырѣ съвѣршѣно протнвнкоѣ: ин Българннѣ не разѣнрѣтъ цю мѣ отговарн' Архипастырѣ, нннн влкъ Архипастѣхъ хлѣн', и ин знмѣтъ, цю искѣтъ отъ него иегова словеснѣ оцѣ, коѣ послѣ това повѣчѣ и повѣчѣ са отстраннѣнѣ' и ѹдалнѣнѣ' отъ пастѣхъ своего и го дорѣ нѣнн поднрѣжъ вѣгѣтъ, снромланка ндрѣгѣнѣ и нзѣннѣнѣ, ѹи пастѣхъ и ѣж не разѣнрѣтъ! видѣжъ Българѣ-ти, здрѣо отъ своихъ Архипастырѣ Грѣкѣ скоро иѣмѣтъ ннклѣжъ дѣшеснѣжъ полѣжъ а повѣчѣ иѣще чѣрѣбѣтъ, това радн они отъ 1830 годннхъ зѣмѣслннхъ, да си искѣтъ отъ Цариградскаго Вселенскаго Патрїарха, да поскѣтнѣвать и да нмѣ прѣчатъ влкъ и тѣмко Българѣ владыкъ, а не Грѣкѣ само.

Тѣмъ Българскѣ и Црѣковнѣ иѣждѣ и нмѣсль, повѣчѣ и повѣчѣ хѣлнн', да са ѹснлѣвать такѣ, цюто отъ годннхъ 1830 до сега стѣнѣ общѣ-народнѣ и нѣнѣнѣ не тѣмко на Цариградско Вселенско Патрїаршѣство нѣ и на нѣша Самодержѣца: старлго добраго Сѣлѣтанѣ Махмѣдѣ П. и на сегашнаго нмѣжъ доброжѣлѣжнѣнѣнѣ мудраго иегова сына Сѣлѣтанѣ Абдѣлѣ Меджнѣдѣ, и на цѣвлѣжъ Сѣвронѣжъ уанѣжъ и Сѣвронскнѣ дрѣжѣнѣнѣ, коѣ влкъ ие' вѣрѣло добрѣ и иѣсно нзѣвѣстнѣ, и здрѣо можете да са ѹвѣрнѣте изъ прѣпнскнѣ на великаго Вѣзнрѣжъ, цю ѣж нѣлѣше въ 1850 годннхъ съ Вселенскнмъ Цариградскнмъ Патрїархомѣ. Нѣ, ако влкъ и по иѣсно нѣрѣте да знѣмѣте, когда ие' было това и какѣво ие' было, то азъ съмѣ готовѣжъ, да вѣмъ обѣяснѣнѣ, колко-то можѣжъ, за да не рѣхѣте, цю моѣжъ слова сѣтъ тѣмко иѣдно нзѣмѣслннѣ а не сѣнѣнѣ правѣда, то моѣжъ послѣшѣйте.